

* ἡκότος τούτων πρέπει νά προσέξω τίς, ὅτι τὸ ὄνομα
ὄλων τῶν θεῶν τῆς ῥήκης ὅν ἐλπομονώθησαν, ἁριθμός αὐ-
τῶν μὲς διεσέθη ὑπὸ τῶς ἑπειρά ἁς.

g. Kazanov
Thracische Religio.
Pavly-Wissowd
Real-encyclopädie
Bd. VI A §1
6. the. theorie
4

ἡθευχεῖς βλ. αὐτ. XV IIB

ἀηλόπτης βλ. αὐτ. IX 245H Arch. Rel. XI 409-Lipfold.

Festschrift Poland 277-Retcher BiAB III 181.

ἡανίμαζος αὐτ. XIV, II45. τὸ ὄνι ἴσως παραβάλλεται μέ τὸ κελετικόν

ἡαημης -πρβλ. Soth: Mem. de l'Acad. des Insce. XLIII 18

ἀασατόπειος αὐτ. πρβλ. III 567

ἀαρχάλας αὐτ. XV 247

* ἱαυαπιδύλη αὐτ. IX 200 Habecocu

epigeu XV 2

* ῥοδύλης

Σουμενέλης

τιλιδής

* ἡροζιέ(ις)

ἡρητηρύλας

Ithioslex

Σπ..ἥτλα

Myndcyt (us?) βλ. αὐτ. XVI 1078

* ἡς αὐτῶν τὸ ἡροζιέ(ις), Ithiosle, ἡρητηρύλας, Σπ..ἥτλα, γαίνονται ὡς
παρένυμα τοῦ ἥρωος, καὶ μὲς ἐπιτρέπουν νά υποθέσωμεν ὅτι αὐτῶν ἡ-
μῶς τοιχαὶ χθόνιοι θεοὶ, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεγνωσθήσαν μέ τὸν ἥ-
ρωα.

Βινύρα

τοτοῖς

ζάμπος

Ζρελσῶρβος

ἡδύα

βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄρθρα

* ἡν συνεγρίῳ ἡμηνονεῦται ὁ θεός

ζέαν τῆς ἡγῆς καὶ τοῦ κοτανοῦ βλ. Suppl. Bd III 200 - Retcher "gloth.

XVI 280 - Lehmann - Haupt, Klio XXXI 401,

τὸν ὁποῖον ἀνέλεστον καὶ οἱ ἰοαβόνες, πρβλ. Sittem, Symbol

Osloens VII 40 - Maenidy: Troy and Palenja 93

ἡ Ἐργα λατρεύεται ὡς ἐσθλὸς κόνων εἰς τὴν τοιαύτην

ΠΑΡΑΧΗΜΙΑ

τὸ ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. ΧΥ σ. 221) φέρουν
εἰς τὴν θρησκ. καὶ μοισαϊκὴν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες
ἀπρῶτας, ἡερηροῦδας, ἥρωας,

ἀνταρχηγνός Ἡρακλῆς, ζαβάζιος, κυθῆλη, ζάραπις.

Δολίχενος καὶ οἱ καβεῖραι

σελ. 842 II ἔχει ὑποτεθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd IX σ. 1146

Coock: Zeus II III3.

σ. 83 φυσικὰ ὁ θρακικὸς λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον
ἦγάπα περισσότερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνήγιον
θὰ ἐλάτρυε ἓνα θεὸν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου ὄνομα
μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἐκείτην συλὴν νὰ ἔφερε
διάνορον ὄνομα παράτην ἀρεστώνην (Κρεστόν) ἀνομάζετο

Κανθάων

βλ. Bd X σ. 1859 - Gekl καὶ Albert d. Vorgesch. XIII
288. Πιθανόν ὁ

πλείστορος νὰ ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀφινθίων, Ἡροδ. IX
119, εἰς τὸν ὁποῖον προστέροντο ἀνθρώπινα θεσία. Δὲν
ἦτο ὅμως θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Toynschenk:
T. Braker I, 48 μνημονεύει. - πρβλ. Hoefel in Jgh. Lex. III 2563
αὐτόχθων παρομοία μὲ τὴν ἑκείτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ

Kid 92

θηγάτηρ τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως κίσσοις τῆς θρακικῆς περιουρεί-
ας τοῦ Στρυμόνος, ἥτις περὶ ἡγωνίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνο-
μα φυλλίδα in Jgh. Lex. III 2486 - Reinf. De Rheto Thracum 41
σ. 2552 Προσέτι: ἐκενθυμίζω τὸν

σ. 2552

Ἀρισταῖον, ταπικὴν τοῦ κυνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν
ἀπέδωσαν ἱερατικὴν καὶ μαντικὴν δόναμιν, καὶ ἥτις εἶχε
συσχετισθῆ μὲ τοὺς ἄρῃας. βλ. Bd. II 855. Ὁρῶς παρατη-
ρεῖ ὁ Radesmaier βλ. Bd. Acad. Wien, 1893. 3. 28 "ὁ κυνη-
γός θεός, συμπρομνίνοντες ἀπὸ πολλὰ δείγματα, ἦτο πρωταρχι-
κὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".